

ГРЧ

Смеши ми се касирка у трафици
Иако мрзи мене, себе
Ту трафику, ситно што јој остављам,
Понајвише плату од петнаест хиљада жвака
и стање у земљи.

Смеши ми се докторка
Док ми говори да су моје тегобе
На нервној бази, да пробам бромазепаме
Које и сама узима.

Смеши ми се професор
Док објашњава лекцију
Коју ни сам не разуме.
Каже неће нас то питати.
Али ја знам да мене деца хоће.

Смеши ми се другарица
Док јој говорим да ме обузео апсурд,
Да устајем из кревета на силу.
Каже да ће све проћи и да се опустим.
Она, рецимо, медитира.

Смеши ми се отац
Док ми говори да му је добро,
Да га не пробада у грудима
Док одлази на грађевину
две недеље након инфаркта.

Колико осмеха!
Куд год да кренем
Осмехе срећем.
Куд год да кренем...

Драгана ЛИСИЋ